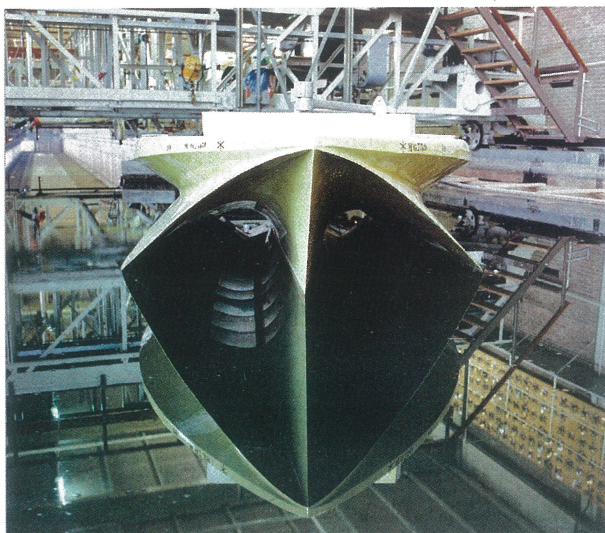

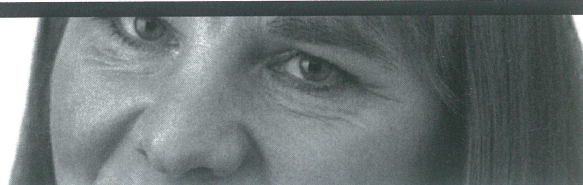

nu kennelijk ook zijn weg heeft gevonden in de scheepsbouw. En met succes, want de romp van de Britannia is inmiddels klaar zoals op deze bijzondere panoramafoto is te zien. ↓

Groene scheepsromp

➤ Jelle Bilkert ontwierp in de jaren tachtig van de vorige eeuw een revolutionaire scheepsromp. Deze is het best te omschrijven als drie scherpe rompen in één bootvorm, terwijl het toch geen trimaran is. Er werden diverse succesvolle sleeptests mee gedaan, waaruit onder meer bleek dat deze rompvorm zeer energiezuinig is en een verbluffend hoge snelheid kan bereiken. Helaas raakte het geld voor verdere ontwikkeling op en kwam het project stil te liggen. Dankzij slimme computersimulaties die dure sleeptesten overbodig maken, en door samenwerking met ingenieursbureau Piet van Oossanen krijgt het model nu een nieuwe kans. De rompvorm is zowel geschikt voor motorboten als voor zeilboten, zegt Jelle Bilkert. Er is begonnen met de bouw van een innovatieve milieuvriendelijke motorbootversie van ongeveer 15 meter lengte. In de loop van 2014 wordt deze gepresenteerd. Meer informatie op www.anwigema.nl ↓

Publiciste Pam van Vliet heeft haar eigen kijk op de watersport.

Soort van afscheid

➤ Meteen maar ter zake: dit is mijn laatste Pam-column voor de Waterkampioen. We kwamen ongeveer tegelijk tot de conclusie dat het wel mooi is geweest, de redactie en ik. Ruim twaalf jaar schreef ik mijn stukjes; eerst tweewekelijks, later om de beurt met die lange Harinck. Het is een goed moment om te stoppen. Ons blad gaat veranderen, we hebben een nieuwe hoofdredacteur en ik ben mijn boot kwijt. Dat laatste doet nog steeds een beetje (veel) pijn. Maar ja, weg is weg. Wat niet geldt voor mijzelf, want ik blijf

Van hout, staal of plastic; alles kan, maar het hoéft niet

nog wel aanwezig in de kolommen van de Waterkampioen, zij het anoniem.

Dat ik afstand heb gedaan van mijn boot, doet me meer dan ik had verwacht. Natuurlijk is het een opluchting om een zorg minder te hebben, maar wat overheerst is het lege-handengevoel. Ik kan er nog niet aan wennen, bootloos te zijn. "Na dizze 'n frisse", troostte een vriend mij toen mijn verkering ophield en dat vond ik wel een goeie gedachte. Aan elke hand tien frisse, desnoods.

Wat opgaat voor een relatie, kan net zo goed ook opgaan voor een boot. En kijk, dan wordt het opeens een stuk vrolijker allemaal, want dan is er ook op vaargebied weer ruimte voor dromen, plannen maken en spontane acties. Zomaar met mooi weer een Valkje huren zonder schuldgevoel. Mee als opstapper op een leuke boot met een leuke meneer, omdat het kan en mag. En... bootjes kijken. Want wie geen boot heeft, is een potentiële botenkoper. Is er iets leuker dan de zoektocht naar een boot? Ik heb genoeg aan het idee dat ik een boot zou kunnen kopen. Een open boot, of één met een kajuit. Met een zeil of met een motor. Van hout, staal of plastic. Alles kan. En ik doe het lekker allemaal (nog) niet, want voorlopig is mijn motto kijken-kijken-kijken-niet-kopen. Maar vroeg of laat ga ik weer voor de bijl, dat weet ik zeker. Ik heb er nu al zin in.

Dat was het dan. Bedankt voor uw aandacht en (meestal) positieve reacties. Dat vonden ik en mijn ego erg fijn. Vaar wel!

Pam van Vliet

Naschrift: Vanaf het maartnummer hebben de nieuwspagina's in de Waterkampioen een geheel nieuwe vorm.